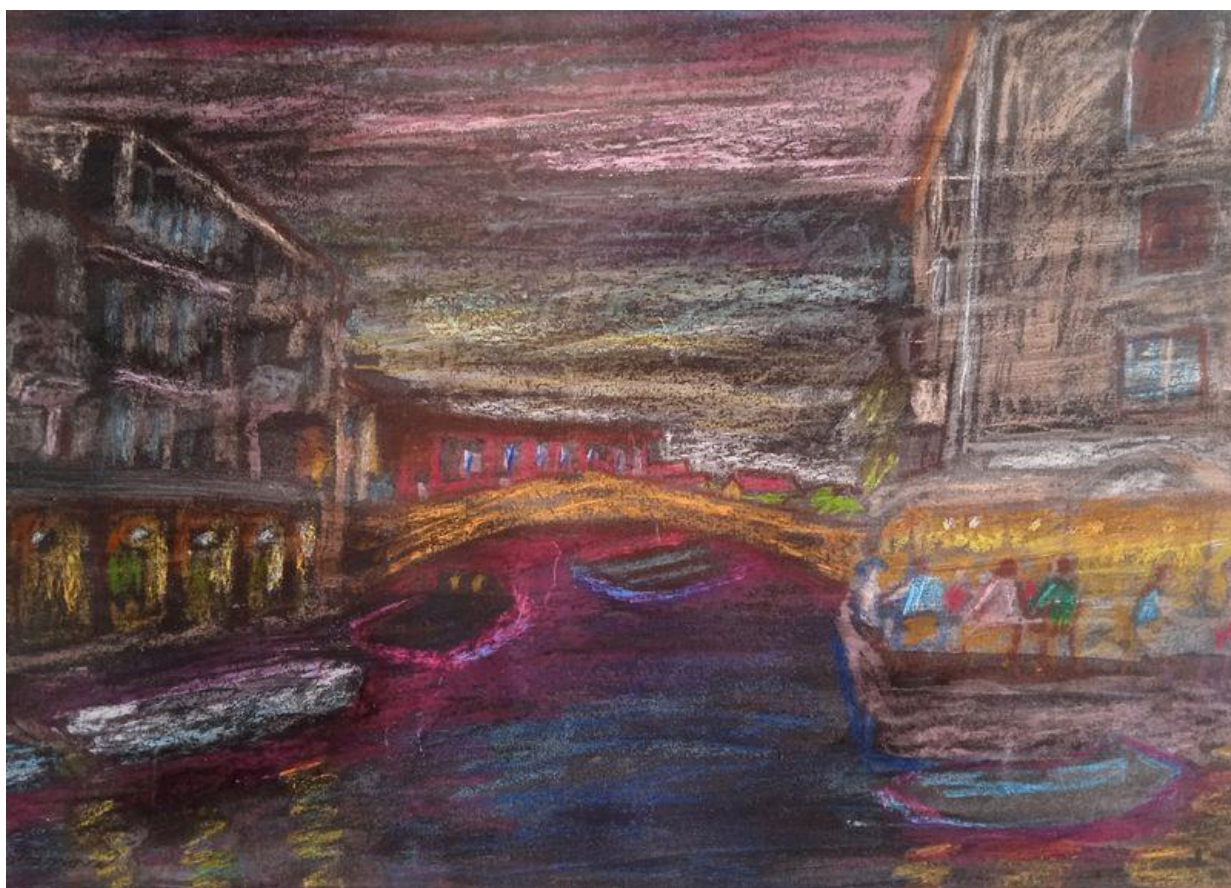


EMÍLIA URBANOVÁ

Z TVORBY



Jej životný príbeh je o tvorivom hľadaní a rozdávaní krásy



Je to len okamih, ktorý prežívame vo vzťahu k tej bohatej existencii života. Čas i priestor, ktorý nám dáva nespočet možností. Na otázku, čo je poslaním nášho bytia, niet odpovede. Snád' vytvoriť hodnoty, ktoré, ako stopy minulosti, oslovia a sprítomnia túto dobu budúcim generáciám. A nesporne sem patrí tvorba. Jej hodnota je nekonečná.

Tvorba Milky Urbanovej nesporne patrí do kolekcie slovenského výtvarného prejavu druhej polovice XX. storočia, až podnes. Patrí medzi tých absolventov Vysokej školy výtvarných umení, ktorí absolvovali u vzácnych pedagogických osobností, ktorých tvorba dnes oslovuje i zahraničie. Je súčasťou Generácie 1950, umelcov ktorí vstúpili do slovenského výtvarného života na prelome šesťdesiatich a sedemdesiatich rokov minulého storočia. Umelcov s výbornými tvorivými základmi, ktoré mnohí rozvíjajú dodnes.

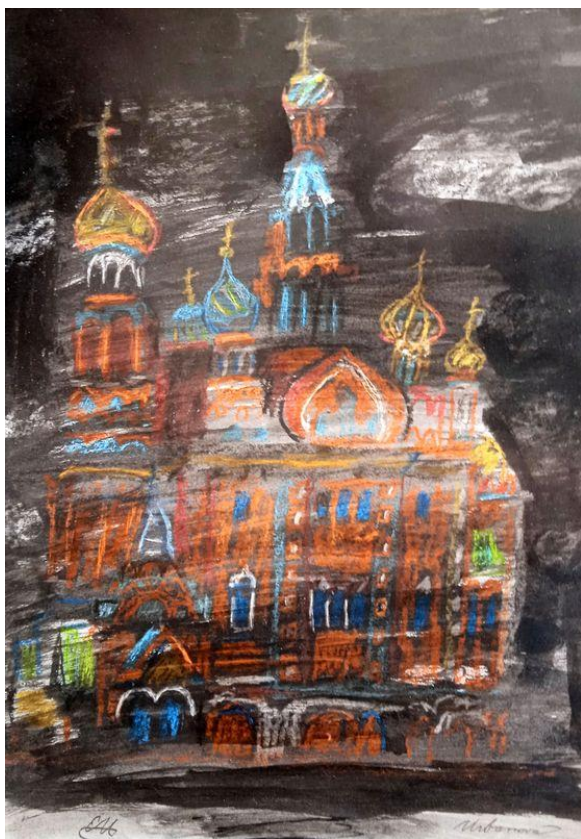


Doba, v ktorej žila bola veľmi disharmonická. Aj život umelkyne bol ňou poznačený. Dokázala si však udržať cestu systematického rozvoja, spoznávala nové technologické postupy a predovšetkým maľovala. Vďaka tomu bola od začiatku súčasťou umeleckého sveta rešpektovaná a u divákov obľúbená. Milku sprevádzal osobnostný ženský šarm a mimoriadna krása.

Je zmysluplné občas, ako aj dnes, rekapitulovať, a zároveň sa pozerat' dopredu. Aj preto píšem tento text, pre poznanie nedávnej umeleckej minulosti, pre poznávanie dneška.

Akademická maliarka Emília Urbanová sa narodila 1. augusta 1952 v Tešedíkove (okres Galanta). Na Vysokéj škole výtvarných umení v Bratislave vyštudovala odbor monumentálnej maľby u profesora Ladislava Čemického a Františka Gajdoša (1971 – 1977). Svojimi prácami sa prezentovala na viacerých výstavných podujatiach, už v roku 1979 to bola výstava „Mladí bratislavskí výtvarníci“. Svoju prvú samostatnú výstavu „Emília Urbanová - Výber z portrétnej tvorby“ mala v roku 1982 v Bratislave. Práve portrétmi významných osobností, ktoré namaľovala, zaujala kultúrnu verejnosť (Ján Smrek, Andrej Plávka, Ladislav Novomeský, Tibor Bártfay, Viliam Záborský, Mikuláš Huba a ďalší). Vo svojej tvorbe sa venovala aj monumentálnej tvorbe, v sobášnej sieni v Žihárce realizovala štukolustrá Dotyky I. a Dotyky II. (1981), v smútočnej sieni v Nitre keramické dielo Smútok (1982).

Okrem Čiech a Slovenska vystavovala v Maďarsku, Srbsku, Taliansku, je držiteľkou viacerých medzinárodných cien.



Kurátor výstavy: PhDr. Ľuboslav Moza PhD., člen Európskej akadémie vied a umení

Jubilejná výstava Emílie Urbanovej sa koná v DK Mestského strediska v Seredi, sept. 2022.

www.artem.sk

